

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2018. május 30.*

„Előzetes döntéshozatal – Az Európai Unió kiváltságai és mentességei –(7.) jegyzőkönyv – 1. cikk –
A Bíróság előzetes engedélyének szükségessége vagy szükségtelensége – Strukturális alapok –
Az Európai Unió pénzügyi támogatása – Nemzeti hatósággal szembeni, az e támogatásból származó
összegekre vonatkozó végrehajtási eljárás”

A C-370/16. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Tribunale di Novara (novarai bíróság, Olaszország) a Bírósághoz 2016. július 4-én érkezett, 2016. január 21-i határozatával terjesztett elő a

Bruno Dell'Acqua

és

az **Eurocom Srl**,

a **Regione Lombardia**

között,

Renato Quattrocchi,

Antonella Pozzoli,

Loris Lucini,

Diego Chierici,

Nicoletta Malaraggia,

Elio Zonca,

Sonia Fusi,

Danilo Cattaneo,

Alberto Terraneo,

Luigi Luzzi részvételével folyamatban lévő eljárásban,

* Az eljárás nyelve: olasz.

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: L. Bay Larsen tanácselnök (előadó), J. Malenovský, M. Safjan, D. Šváby és M. Vilaras bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- az olasz kormány képviseletében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: F. Di Matteo avvocato dello Stato,
- az Európai Bizottság képviseletében P. Arenas és D. Nardi, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2017. július 26-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EU-, az EUM- és az ESZAK-Szerződéshez csatolt, az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló (7.) jegyzőkönyv (HL 2010. C 83., 266. o., a továbbiakban: jegyzőkönyv) 1. cikke utolsó mondatának értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a Bruno Dell'Acqua által az Eurocom Srl ellen harmadik személynél, nevezetesen a Regione Lombardiánál (Lombardia tartomány, Olaszország) történő foglalással járó végrehajtás formájában indított végrehajtási eljárás keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

A jegyzőkönyv

- 3 A jegyzőkönyv 1. cikkének utolsó mondata értelmében „[a]z Unió vagyona és követelései a Bíróság engedélye nélkül nem képezhetik kényszerítő közigazgatási vagy bírósági intézkedés tárgyát.”

Az 1083/2006/EK rendelet

- 4 Az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1260/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. július 11-i 1083/2006/EK tanácsi rendelet (HL 2006. L 210., 25. o.) 1. cikke előírja, hogy ez a rendelet a többek között az Európai Regionális Fejlesztési Alapra (ERFA) és az Európai Szociális Alapra (ESZA), más néven a strukturális alapokra vonatkozó általános szabályokat állapítja meg.
- 5 E rendelet 3. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében a „konvergencia-célkitűzés”, amely arra irányul, hogy felgyorsítsa a konvergencia folyamatát a legkevésbé fejlett tagállamokban és régiókban, a strukturális alapok és a Kohéziós Alap (a továbbiakban: alapok) elsődleges célkitűzése.

6 Az említett rendelet 9. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Az alapok által biztosított támogatás kiegészíti a nemzeti intézkedéseket – beleértve a regionális és helyi szintű intézkedéseket is –, és beépíti ezekbe az intézkedésekbe a közösségi prioritásokat.”

7 Az 1083/2006 rendelet 11. cikkének (1) bekezdése szerint „[a]z alapok célkitűzéseit a Bizottság és az adott tagállam közötti szoros együttműködés (a továbbiakban: a partnerség) keretében kell megvalósítani [...]”.

8 Az említett rendelet 14. cikkének (1) bekezdése szerint az alapok számára biztosított európai uniós költségvetést a tagállamok és a Bizottság közötti megosztott irányítás keretében kell végrehajtani.

9 Az 1083/2006 rendelet 32. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy valamennyi operatív program egy 2007. január 1. és 2013. december 31. közötti időszakra vonatkozik. Az egyes operatív programokat e rendelet 32. cikkének (2) bekezdése értelmében a tagállam állítja össze, majd azt a Bizottság az említett cikk (4) és (5) bekezdésének megfelelően fogadja el.

10 Az említett rendelet 37. cikke (1) bekezdése g) pontjának iii. alpontja értelmében a „konvergencia” és a „regionális versenyképesség és foglalkoztatás” célkitűzéshez kapcsolódó operatív programok információkat tartalmaznak a Bizottság által teljesített kifizetések fogadására illetékes szervezetre, valamint a kedvezményezettek számára történő kifizetések teljesítéséért felelős egy vagy több szervezetre vonatkozóan.

11 Az 1083/2006 rendelet 61. cikkének a) pontja értelmében az operatív program igazoló hatósága felel különösen az igazolt költségnyilatkozatoknak és kifizetési kérelmeknek az elkészítéséért és azoknak a Bizottsághoz való benyújtásért.

12 Az említett rendelet 70. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok felelősek az operatív programok irányításáért és ellenőrzéséért, különösen az alábbi intézkedések révén:

[...]

b) a szabálytalanságok megelőzése, feltárása és korrigálása, valamint a jogosulatlanul kifizetett összegek – adott esetben a késedelmi kamatokkal együtt történő – visszafizettetése. Erről a tagállamok értesítik a Bizottságot, amelyet folyamatosan tájékoztatnak az államigazgatási és bírósági eljárások előrehaladásáról.

(2) Ha a kedvezményezett számára jogosulatlanul kifizetett összeget nem lehet visszafizettetni, a tagállam felelős az elveszett összegeknek az Európai Unió általános költségvetésébe történő visszafizetéséért, amennyiben megállapítást nyer, hogy a felmerült veszteséget a tagállam által elkövetett hiba vagy gondatlanság okozta.”

13 Az 1083/2006 rendelet 76. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az alapokból származó hozzájárulás kifizetését a Bizottság a költségvetési előirányzatokkal összhangban teljesíti. Minden kifizetést az érintett alap legkorábbi, nyitott költségvetési kötelezettségvállalásainak terhére kell teljesíteni.

(2) A kifizetés történhet előfinanszírozás, időközi kifizetés vagy végsőegyenleg-kifizetés formájában. A kifizetés a tagállam által kijelölt szervezet részére történik.”

14 E rendelet 80. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok meggyőződnek arról, hogy a kifizetések teljesítéséért felelős szervezetek biztosítják, hogy a kedvezményezettek a közhozzájárulás teljes összegét a lehető leghamarabb és teljes egészében megkapják. Nem alkalmazható olyan levonás, visszatartás vagy bármilyen további külön díj vagy azzal megegyező hatású egyéb díj, amely csökkentené ezeket a kedvezményezettek számára kifizetendő összegeket.”

15 A szóban forgó rendelet 93. cikkének (1) és (3) bekezdése a következőket írja elő:

„(1) A Bizottság automatikusan visszavonja az operatív programra vonatkozó költségvetési kötelezettségvállalás bármely részét, amelyet nem használtak fel az előfinanszírozás vagy az időközi kifizetések teljesítésére, vagy amelyre – a (2) bekezdésben említettek kivételével – a programra vonatkozó költségvetési kötelezettségvállalást követő második év december 31-ig nem küldtek a 86. cikknek megfelelően kifizetési kérelmet.

[...]

(3) A kötelezettségvállalások 2015. december 31-én még mindig nyitott része automatikusan visszavonásra kerül, ha a Bizottság 2017. március 31-ig nem kap erre vonatkozóan elfogadható kifizetési kérelmet.”

16 A 2010. június 16-i 539/2010/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2010. L 158., 1. o.) módosított 1083/2006 rendelet 93. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A Bizottság automatikusan visszavonja az operatív programra vonatkozó, a második albekezdéssel összhangban kiszámított összeg bármely részét, amelyet nem használtak fel az előfinanszírozás vagy az időközi kifizetések teljesítésére, vagy amelyre – a (2) bekezdésben említettek kivételével – a programra vonatkozó költségvetési kötelezettségvállalást követő második év december 31-ig nem küldtek a 86. cikknek megfelelően kifizetési kérelmet.

A kötelezettségvállalás automatikus visszavonásához a Bizottság az összeget úgy számítja ki, hogy a 2007-es pénzügyi évre szóló teljes éves hozzájárulással kapcsolatos éves költségvetési kötelezettségvállalás egyhatodát hozzáadja a 2008–2013-as pénzügyi évekre vonatkozó egyes költségvetési kötelezettségvállalásokhoz.”

Az 1303/2013/EU rendelet

17 Az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1303/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 347., 320. o.) a 26. cikkének (1) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„Az [ERFA-t, az ESZA-t, a Kohéziós Alapot, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapot és a tengerügyi és halászati ágazatot támogató alapot, melyek közös keretbe tartoznak,] programok révén kell végrehajtani, a partnerségi megállapodásnak megfelelően. Valamennyi program a 2014. január 1. és 2020. december 31. közötti időszakra vonatkozik.”

18 E rendelet 132. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A kezdeti és az éves előfinanszírozásból, illetve az időközi kifizetésekből származó finanszírozási eszközök rendelkezésre állásának függvényében az irányító hatóságok biztosítják, hogy a kedvezményezettek az elszámolható közkiadások teljes összegét teljes egészében megkapják, a kifizetési kérelem kedvezményezett általi benyújtásnak időpontját követő 90 napon belül.

Nem alkalmazható olyan levonás, visszatartás vagy bármilyen további külön díj vagy azzal megegyező hatású egyéb díj, amely csökkentené a kedvezményezettek számára kifizetendő összegeket.”

19 Az említett rendelet 152. cikkének (1) bekezdése a következőket írja elő:

„(1) Ez a rendelet nem érinti sem a Bizottság által az 1083/2006/EK rendelet alapján [...] jóváhagyott segítségnyújtás folytatását vagy módosítását – beleértve annak teljes vagy részleges megszüntetését is. Az említett rendelet [...] következőképpen 2013. december 31. után tovább alkalmazand[ó] az adott segítségnyújtásra vagy az érintett műveletekre, azok zárásáig. [...]”

20 Ugyanezen rendelet 153. cikke azt írja elő, hogy „a 152. cikkben megállapított rendelkezések sérelme nélkül” az 1083/2006 rendelet 2014. január 1-jén hatályát veszti.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

21 B. Dell'Acqua az Eurocom társaság hitelezője. A jogainak érvényesítése céljából a Tribunale di Novara (novarai bíróság, Olaszország) előtt harmadik személynél – nevezetesen Lombardia tartománynál – történő foglalással járó végrehajtási eljárást indított, mely tartománnyal kapcsolatban azt állították, hogy az Eurocom adósa.

22 Lombardia tartomány elismerte, hogy az Eurocom adósa, de azzal érvelt, hogy ez az adósság az ESZA strukturális alap tulajdonát képező, és meghatározott célkötelezettség alapján a foglalkoztatás fejlesztésével és támogatásával kapcsolatos közérdekű célok elérésére fordítandó összegekre vonatkozik, amelyek felett Lombardia tartomány kizárólag a végső kedvezményezett, nevezetesen az Eurocom javára rendelkezhet. Lombardia tartomány értelmezése szerint ezen összegek a 1083/2006 rendelet 80. cikke alapján mentesek a végrehajtás alól.

23 Az érintett összegek természetét illetően az alapügy egyik fele sem vitatta a kérdést előterjesztő bíróság előtt, hogy azok az említett strukturális alap tulajdonát képezik. A kérdést előterjesztő bíróságban ezért, megállapítva, hogy a vitatott összegek esetében „a Közösség vagyonáról vagy egyébként a Közösségre visszavezethető vagyonról” van szó, az a kérdés merült fel az 1303/2013 rendelet 132. cikkére tekintettel, amely lényegében átveszi az 1083/2006 rendelet 80. cikkét, hogy alkalmazható-e a jelen ügy tényállására a jegyzőkönyv 1. cikkének utolsó mondata.

24 E körülmények között a Tribunale di Novara (novarai bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„[S]zükséges-e a jegyzőkönyv 1. cikkének [utolsó] mondata szerinti előzetes engedély, ha a harmadik személynél történő foglalással járó végrehajtási eljárásban a lefoglalt összegek már nem az Európai Unió vonatkozó szervénél találhatóak, hanem már átutalásra kerültek a nemzeti kifizető szervezetekhez?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 25 Először is meg kell állapítani, hogy az előzetes döntéshozatalra utaló határozat nem határozza meg azt a finanszírozási időszakot, amelyhez az Eurocomot Lombardia tartománnyal szemben megillető követelés kapcsolódik. Következésképpen a Bíróság az Olasz Köztársasághoz és a Bizottsághoz ezzel kapcsolatban kérdést intézett annak megállapítása érdekében, hogy az alapügy által érintett időszak az 1083/2006 rendelet vagy az 1303/2013 rendelet hatálya alá tartozik-e. Amint ugyanis az 1083/2006 rendelet 32. cikkének (1) bekezdéséből kitűnik, ezen utóbbi rendelet a 2007. és 2013. közötti időszak operatív programjaira vonatkozik, míg az 1303/2013 rendelet a 26. cikkének (1) bekezdése értelmében a 2014. és 2020. közötti időszakot érinti.
- 26 Válaszként mind az Olasz Köztársaság, mind a Bizottság azt közölte, hogy az alapügy tárgyát képező követelés a Lombardia tartományra vonatkozó, a 2007. és 2013. közötti időszakot érintő operatív programhoz kapcsolódik.
- 27 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy az említett program a 2007. november 6-i C (2007) 5465 bizottsági határozat tárgyát képezi, melyet a Bizottság azt követően fogadott el, hogy az Olasz Köztársaság e programra vonatkozóan javaslatot tett, és e határozatnak az említett tagállam a címzettje. E határozat 1. cikke értelmében a Lombardia tartományra vonatkozó operatív program a 2007. január 1-jétől 2013. december 31-ig tartó programozási időszakba illeszkedik.
- 28 Következésképpen meg kell állapítani, hogy az 1083/2006 rendelet releváns a jelen ügy tekintetében.
- 29 Ezenfelül a Bizottság a válaszában a Lombardia tartománytól kapott információk alapján megjegyezte, hogy egyrészt az Olasz Köztársaság az Eurocom lefoglalt követeléseit érintően nem fordult az Unióhoz társfinanszírozási kérelemmel, és másrészt mivel a 2007–2013 programozási időszak vonatkozásában a végsőegyenleg-kifizetés kérelmezésének határideje 2017. március 31. volt, és az említett követelések tekintetében nem kérelmeztek uniós társfinanszírozást, azok teljes mértékben a nemzeti alapokat terhelik.
- 30 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a kérdést előterjesztő bíróság kifejezetten abból az előfeltevésből indul ki, hogy az alapeljárásban végrehajtás tárgyát képező összegek az ESZA-tól származnak.
- 31 Ezenfelül a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az EUMSZ 267. cikk közvetlen együttműködést hoz létre a Bíróság és a tagállami bíróságok között. Ezen eljárás keretében – amely a nemzeti bíróságok és a Bíróság feladatainak világos szétválasztásán alapul – az ügy tényállásának megítélése a nemzeti bíróság hatáskörébe tartozik, amelynek feladata, hogy az ügy sajátosságaira figyelemmel megítélje mind az előzetes döntéshozatal szükségességét ítéletének meghozatala szempontjából, mind pedig a Bíróság elé terjesztendő kérdések jelentőségét, míg a Bíróság a nemzeti bíróság által rendelkezésre bocsátott tények alapján kizárólag az uniós jogi rendelkezés értelmezéséről és érvényességéről foglalhat állást (lásd többek között: 2017. október 25-i Polbud – Wykonawstwo ítélet, C-106/16, EU:C:2017:804, 27. pont).
- 32 Következésképpen a nemzeti bíróságnak kell adott esetben vizsgálnia az előtte folyamatban lévő jogvita megoldása szempontjából releváns tények valóságosságát.
- 33 Ezen előzetes észrevételekre tekintettel meg kell állapítani, hogy a kérdést előterjesztő bíróság a kérdéssel lényegében arra vár választ, hogy a jegyzőkönyv 1. cikkének utolsó mondatát úgy kell-e értelmezni, hogy szükséges a Bíróság előzetes engedélye abban az esetben, ha harmadik személy egy követelés tekintetében végrehajtási eljárást indít egy tagállam olyan releváns szervénél, amely e követelésnek megfelelő adóssággal rendelkezik a harmadik személy adósa felé, mely adós olyan összegek kedvezményezettje, amelyeket az ESZA által finanszírozott projektek végrehajtása céljából nyújtanak.

- 34 E tekintetben az állandó ítélkezési gyakorlat szerint annak előírásával, hogy az Unió vagyona és követelése a Bíróság engedélye nélkül nem képezhetik kényszerítő közigazgatási vagy bírósági intézkedés tárgyát, a jegyzőkönyv 1. cikkének a célja annak elkerülése, hogy az Unió működése és függetlensége tekintetében akadályok merüljenek fel. E cikk szövegéből az következik, hogy az immunitás jogszabályon alapszik, és a Bíróság engedélye hiányában azzal ellentétes mindenfajta kényszerintézkedésnek az Unióval szembeni végrehajtása akkor is, ha az érintett intézmény nem hivatkozott kifejezetten a jegyzőkönyv 1. cikkére (2015. szeptember 29-i ANKO kontra Bizottság végzés, C-2/15 SA, nem tették közzé, EU:C:2015:670, 12. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 35 Az Olasz Köztársaság a jelen ügyben arra hivatkozik, hogy tekintettel arra, hogy az ESZA tulajdonában álló összegeket meghatározott költségekre kell fordítani, valamint figyelembe véve az e területen az uniós jog értelmében Lombardia tartomány számára kijelölt feladatok jellegét, szükséges a Bíróság előzetes engedélye. Az Olasz Köztársaság kifejti, hogy az alapokból származó forrásoknak kötelező hozzárendeltségi viszonyban kell állniuk a pontos költségekkel, mivel e forrásokat az uniós politikák végrehajtására kell felhasználni, és nem fordíthatók ettől eltérő célokra. E kapcsolatot nem szakítaná meg az említett forrásoknak a pusztá kezelő hatóságnak tekinthető nemzeti jogalanyok részére való átutalása. Az Olasz Köztársaság ugyanis úgy véli, hogy a források és a költségek közötti hozzárendeltségi viszony csupán az Unió által követett cél teljes megvalósulását követően szűnik meg, következésképpen csupán akkor, ha az összegek a kedvezményezett vagyonaiba kerülnek. Ezenfelül a nemzeti hatóságok az uniós szervek hatáskörébe tartozó funkció végrehajtása során a közvetett végrehajtás szervezeti modellje szerint működnek együtt. Ebből következően e tevékenység gyakorlása során a nemzeti hatóságok nem gyakorolnak saját funkciót, hanem a saját jogalkotói és közigazgatási hatásköreiknek köszönhetően európai funkciót töltenek be.
- 36 Ennek az érvelésnek nem lehet helyt adni.
- 37 E tekintetben az 1083/2006 rendelet 76. cikkének (1) és (2) bekezdése előírja, hogy az alapokból származó hozzájárulásnak a Bizottság általi, előfinanszírozás, időközi kifizetés vagy végsőegyenleg-kifizetés formájában való kifizetése a tagállam által kijelölt szervezet részére történik. Amint az e rendelet 37. cikke (1) bekezdése g) pontjának iii. alpontjából következik, a „konvergencia” és a „regionális versenyképesség és foglalkoztatás” célkitűzéshez kapcsolódó operatív programok tartalmazzák a Bizottság által teljesített kifizetések fogadására illetékes szervezetre, valamint a kedvezményezettek számára történő kifizetések teljesítéséért felelős egy vagy több szervezetre vonatkozó információkat magukban foglaló végrehajtási rendelkezéseket.
- 38 Az említett rendelet 70. cikkének (1) bekezdése értelmében a tagállamok felelősek az operatív programok irányításáért és ellenőrzéséért, különösen a szabálytalanságok megelőzése, feltárása és korrigálása, valamint a jogosulatlanul kifizetett összegek visszafizettetése révén. Ha a kedvezményezett számára jogosulatlanul kifizetett összeget nem lehet visszafizettetni, e 70. cikk (2) bekezdése azt írja elő, hogy a tagállam felelős az elveszett összegeknek az Unió általános költségvetésébe történő visszafizetéséért, amennyiben megállapítást nyer, hogy a felmerült veszteséget a tagállam által elkövetett hiba vagy gondatlanság okozta.
- 39 A Bizottságnak az alapokból a tagállamok javára végrehajtott kifizetései tehát magukban foglalják a vagyonnak az uniós költségvetésből a tagállami költségvetésbe való átutalását.
- 40 Márpedig mivel e vagyon kikerül az uniós költségvetésből, és így azt a tagállamok rendelkezésére bocsátják, az az átutalást követően már nem tekinthető a jegyzőkönyv 1. cikkének utolsó mondata értelmében az Unió vagyonának. Ezt az értelmezést megerősíti a bíróság ítélkezési gyakorlata, amely szerint ha a Bizottság valamely tagállamnak egy alaphoz pénzügyi támogatást nyújtott, ezt az államot a szóban forgó támogatás jogosultjának kell tekinteni (lásd analógia útján: 2009. szeptember 10-i Bizottság kontra Ente per le Ville Vesuviane és Ente per le Ville Vesuviane kontra Bizottság ítélet, C-445/07 P és C-455/07 P, EU:C:2009:529, 51. pont).

- 41 Az a körülmény, hogy e vagyont az uniós politikák végrehajtásának a céljára szánták, e tekintetben irreleváns.
- 42 Amint ugyanis azt a Bizottság állította, a tagállamok részére való kifizetéseknek a 1083/2006 rendeletben előírt és a jelen ítélet 37. pontjában felidézett három módja szerint az uniós költségvetésből való társfinanszírozást a teljes operatív program végrehajtásához általánosságban a tagállami költségvetésbe szánják, és nem az egyes projektek kedvezményezettjeinek. Az uniós költségvetésből társfinanszírozásra kiosztott összegek a tagállam pénzeszközeinek keretébe illeszkednek, valamint hozzáadódnak azon további forrásokhoz, amelyekre a tagállamnak szüksége van a társfinanszírozás biztosításához, és amelyeket a tagállamnak a nemzeti költségvetéséből kell merítenie. Ezenfelül, amint az az 1083/2006 rendeletből, és különösen annak 93. cikkének (1) és (3) bekezdéséből levezethető, a tagállam szabadon lemondhat arról, hogy egy pénzügyi támogatás kifizetését kéri, különösen az ESZA-ból.
- 43 Az 1083/2006 rendeletből tehát az következik, hogy az általa bevezetett pénzügyi támogatási mechanizmus nem teszi lehetővé, hogy az irányító hatóságban vagy a hitelezőiben bizonyosság alakuljon ki azt a lehetőséget illetően, hogy egy meghatározott projekt az ESZA társfinanszírozásában részesül.
- 44 Az 1083/2006 rendelet rendelkezései a Bizottság és a tagállam viszonyát érintik, de nem hoznak létre közvetlen kapcsolatot egyrészt a tagállam számára az ESZA-hoz hasonló alapokból nyújtott pénzügyi összegek, és másrészt a tagállam által a pénzügyi műveletek és a végső kedvezményezettek irányítására kijelölt hatóságok között (lásd analógia útján: 2009. szeptember 10-i Bizottság kontra Ente per le Ville Vesuviane és Ente per le Ville Vesuviane kontra Bizottság ítélet, C-445/07 P és C-455/07 P, EU:C:2009:529, 48. pont).
- 45 Amint azt lényegében a főtanácsnok az indítványának a 44. pontjában megállapította, az Unió által az ESZA-ból biztosított társfinanszírozás és a projekt végrehajtása közötti kapcsolat túl közvetett ahhoz, hogy abból lehessen kiindulni, hogy az említett projekt végrehajtása céljából a tagállami hatóságok által a kedvezményezetteknek kifizetendő összegek az Unió vagyont képezik, és így azokat a jegyzőkönyv 1. cikkének utolsó mondata értelmében végrehajtás alóli mentességben kell részesíteni ahhoz, hogy elkerülhető legyen az Unió működésének és függetlenségének akadályozása.
- 46 A fentiek fényében az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a jegyzőkönyv 1. cikkének utolsó mondatát úgy kell értelmezni, hogy nem szükséges a Bíróság előzetes engedélye abban az esetben, ha harmadik személy egy követelés tekintetében végrehajtás iránti eljárást indít egy tagállam olyan releváns szervénél, amely e követelésnek megfelelő adóssággal rendelkezik a harmadik személy adósa felé, mely adós olyan összegek kedvezményezettje, amelyeket az ESZA által társfinanszírozott projektek végrehajtása céljából nyújtanak.

A költségekről

- 47 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

Az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló (7.) jegyzőkönyv 1. cikkének utolsó mondatát úgy kell értelmezni, hogy nem szükséges a Bíróság előzetes engedélye abban az esetben, ha harmadik személy egy követelés tekintetében végrehajtás iránti eljárást indít egy

tagállam olyan releváns szervénél, amely e követelésnek megfelelő adóssággal rendelkezik a harmadik személy adósa felé, mely adós olyan összegek kedvezményezettje, amelyeket az Európai Szociális Alap által társfinanszírozott projektek végrehajtása céljából nyújtanak.

Aláírások